

At der efter de Erfaringer, som nu foreligge, ikke bør være Tale om at vende tilbage til den i Tiden før 1903 gældende Ordning, hvorefter Teatrets detaljerede Budget optoges paa Finanslovene, forekommer Ministeriet utvivlsomt, ligesom et Forslag i denne Retning næppe heller vilde vinde Tilslutning fra nogen Side i Rigsdagen.

Derimod kan der næppe med Rette siges under de foregaaende Forhandlinger om denne hele Sag at have rejst sig nogen principiel Modstand mod, at det foreliggende Spørgsmaal løstes i Overensstemmelse med den nugældende midlertidige Ordning, under Forudsætning af, at de Resultater, hvortil man under den lovhjemlede Prøvetid maatte komme, talte derfor.

For det i Rigsdagssamlingen 1902—03 fremsatte Lovforslags Vedkommende maa det tværtimod antages, i alt Fald fra Regeringens Side, at have været forudsat som naturligt, at der efter 5 Aars Periodens Forløb kunde gives den midlertidige Ordning en mere blivende Karakter, en Opfattelse der støttes ikke blot af selve Lovforslagets Motiver, men tillige af vedkommende Ministers Udtalelser i Salen; jfr. ogsaa herom de Bemærkninger, som under 3. Behandling af Loven af 27. Maj 1908 fremsattes af den daværende Kultusminister (Rigsdagstidenden 1907—08, Folketingets Forhandlinger, Sp. 8044 o. f.). Naar en lignende Forudsætning ganske vist ikke kan siges at foreligge, hverken fra Regeringens eller fra Rigsdagens Side med Hensyn til det i Rigsdagssamlingen 1907—08 fremsatte Lovforslag, har det dog næppe sin Grund i nogen bestemt Modstand mod den paagældende Ordning, for hvilke Side, idet man formentlig meget vel har kunnet tænke sig det finansielle Mellemværende mellem Staten og det kgl. Teatret ordnet blivende gennem et fast aarligt Statstilskud til Teatret og iøvrigt i væsentlig Overensstemmelse med den nugældende Ordning.

Hvad der i særlig Grad har givet Anledning til Forestillingen om, at der den 1. Juli d. A. maatte foreligge en væsentlig ny Ordning af dette Mellemværende, har navnlig været de fra Teaterbestyrelsens Side stillede og fra mange Sider i Rigsdagen — uden Hensyn til Partidannelserne — støttede Forslag til Tilvejebringelse af en ny Scene med særligt Hensyn til det reciterende Skuespil.

Ministeriet ser imidlertid ikke, at der

overhovedet er nogen afgørende Grund til at lade Normeringen af de Forhold, hvorunder Staten yder sit Bidrag til Teatret, afhænge af — hverken hvad Tid eller Indhold angaar — det Hensyn, som Lovgivningsmagten mulig vil tage til Forslag om Ændringer i Teatrets Virksomhed af ovennævnte Art, idet man i alt Fald maa gaa ud fra, at der ikke bør være Tale om Udsondring fra Statsdrift af nogen af de Kunstarter, der nu i over 100 Aar have været sammenknyttede.

Spørgsmaalet er da formentlig i første Række dette, om det maa erkendes, at den midlertidige Ordning, der nu har været gældende i over 7 Sæsoner, i det hele har vist sig ikke blot i finansiell Henseende tilfredsstillende, men tillige som en for den kunstneriske Side af Teaterledelsen heldig Form for Ordningen af Forholdet mellem Staten og Teatret.

I begge Retninger synes Spørgsmaalet at kunne besvares bekræftende, idet man, hvad den finansielle Side af Sagen angaar, kan henvise til, at der i de paagældende Aar har været indspillet et Overskud af 241,000 Kr., med paaløbne Renter ialt 265,000 Kr., og for Tiden indestaar i Reservefondet et Beløb af ca. 110,000 Kr., og hvad den kunstneriske Ledelse af Teatret angaar under den mere selvstændige Stilling, som samtidig har været indrømmet Bestyrelsen, kan det næppe med nogen Ret paastaas, at denne giver Anledning til begrundet Kritik i større Omfang, end enhver Teaterledelse vil kunne være Genstand for efter det særlige Synspunkt, som anlægges. Ministeriet har derfor ment at burde foreslaa, at der nu gives den Ordning, som ved Lov af 13. Marts 1903, jfr. Lov af 27. Maj 1908 indførtes som midlertidig, blivende Karakter.

I den vedhæftede Indstilling af 3. December f. A. har Teatrets Bestyrelse foreslaaet, at det Beløb paa 35,000 Kr., som efter den Ministeren i Lov af 27. Maj 1908 § 2, 2det Stykke, givne Bemyndigelse hidtil har været afholdt af Teatrets Reservefond, overføres som Forhøjelse af Statstilskudet samtidig med, at nævnte Bemyndigelse bortfalder. Bestyrelsen har i den nævnte Skrivelse gjort udførligt Rede for denne Sags Forhistorie og de Grunde, som tale for den foreslaaede Overførsel. Medens Ministeriet vel for sit Vedkommende kan tiltræde Bestyrelsens Betragtninger, maa man dog finde det mindre betimeligt at foretage den ønskede Overførsel, saa længe der haves tilstrække-